

EGY HAJLÉKTALAN...

Guti Tünde

EGY HAJLÉKTALAN…

Ő is volt kisfiú, őt is dédelgették,
puha, meleg ágyba szépen befektették,
etették, dajkálták, vigyázták lépteit,
büszkén mutogatták iskolás képeit.

Aztán egy bús napon elhagyta szüleit,
nem látta senki sem kihullott könnyeit,
rátört a mély magány, nincs már barátja sem,
azt, hogy mi van veled, nem kérdi senki sem.

Mi lett hát belőled, egykor szép kisgyermek?
Reggelit, ebédet neked nem rendelnek…
Fagyos a hajnalod, hideg az éjjeled,
elborít sok bajod, és nem fő ételed…

Gyere egy teára, gyere egy imára,
hadd melegítse fel lelked egy órára!
Mindezt azért adjuk, hogy legyen szeretet,
ami megfogja rég magányos kezedet!

Higgy az Úr Jézusban, irgalommal hajol
hozzád és a bűnből kiemel, felkarol!
Nyisd meg a szíved és fordulj Urad felé,
tárd ki őszintén és életed tedd elé!

2009. dec. 29.

Guti Tünde

Forrás: www.keresztenydalek.hu